

75
14/2/20

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

1722

"Ὅπως ἐντός τοῦ περιβλήματος, ἐντός τοῦ
φλοιῷ τοῦ ὡοῦ, ἐν φαινόμενῃ νεκρᾷ οὐσίᾳ ἐργα-
ζομένη καὶ ἀπώττει ζωή, οὕτως καὶ ἡ ἔξωθεν πλ.

έντός του περιβλήματος του τάφου, ὡς νουτὸς διαρρήξας ἀνέστη.

Τὸ ὡν δὲ οὐ μόνον παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ πρὸς τὴν μυθολογίαν ἀπαντᾷ ὡς σύμβολον τῆς θημιονικῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως.

Πολλὰ ἀρχαῖα παραδόξα· περὶ τοῦ ἔθρου οὐ καταφαίνεται ὅτι ἦτο πολὺ ἀρχαιότερον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οὕτω εἰς Περσίαν ἐπικρατεῖ ἔθιμον καθ' ὃ κατὰ τὴν πρωτοχρονίαν προσφέρονται δῶρα ἐρυθρὰ αὐγά. Οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὸ Φάσχα ἐχρῶσι τὸ ἔθιμον τοῦτο ὅπερ εἶναι ἀρχαιότατον. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐξ ὧν ἡ κυριώτερα καὶ ἡ ἀκριβεστέρη καθ' ἡμᾶς, ἐξ ἧς ἐπικράτησε παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς τὸ ἔθιμον εἶναι ἡ ἐξέλιξις.

Χριστιανὴ γυνὴ συνήντησεν Ἑβραίαν ἐχούσθην ἐν τῇ ποδίᾳ αὐτῆς ὡά, καὶ ἀγγέλλειν αὐτῇ τὴν χαρὸς αὐτῆς εἰδόντι, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἀνέστη. Ἀγγεῖται δὲ ὅτι ἡ Ἑβραία ἀπήντησεν, ὅτι μόνον ἂν τὰ ὡά, ἅτινα ἔφερε, ἦτο δυνατόν νὰ κοκκινίσωσι, τότε μόνον ἡδύνατο νὰ πιστεύσῃ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. ὅπερ καὶ παραχρῆμα συνέβη, ἐξ ὧς ἔκτοτε λέγουσι, τὰ κόκκινα τοῦ Πάσχα ὡά.

Τὸ φίλημα τοῦ Πάσχα.

Τρυφερόν καὶ φυσικὸν σύμβολον τῆς διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἐπελευθύντης γενικῆς ἀδελφοποιήσεως πάντων, ἐφ' ὃ τὸ φίλημα τοῦ Πάσχα καλεῖται "φίλημα ἁγίου", "φίλημα θεῖον", "φίλημα ἀγάπης", "φίλημα διαλλαγῆς", φίλημα ἐν Κυρίῳ, "ἀσπαζμός ἁγιος", "θεϊότατος ἀσπαζμός", ὅστις κατὰ τὴν ἱερὴν Χριστιανισμὸν "συμπλέκει τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖ σῶμα ἐν γενέσθαι ἀπαντας". Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα, ἐν ᾧ οἱ Χριστιανοὶ ἀμοιβαίως φιλοῦσιν ἀλλήλους, καλεῖται Ἀγάπη.

Τὸ πάλαι ἐν ἐκαστῇ Λειτουργίᾳ, ὅτε ὁ ἱεροδιάκονος ἐφώνει "ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους", οἱ πιστοὶ ἀμοιβαίως ἡσπάζοντο ἀλλήλους· τῆς ἀγάπης ὅμως τῶν πολλῶν ψυγαίτης, τὸ ἔθος τοῦτο παρέμεινε μόνον μετὰ τῶν συλλειτουργούντων ἱερῶν, ὅτε νῆς μικρὸν πρὸ τῆς ὑπολογίας τῆς πίστεως φιλοῦντες ἀλλήλους· λέγουσιν: "ὁ Χριστὸς ἐν τῇ μέτρῃ ἡμῶν", παρὰ δὲ τοῖς λαϊκοῖς τὸ ἔθος τοῦτο ἔμεινε μόνον ὅπως τοῦ ἔτους ἐν τῇ Ἑσπερινῇ τοῦ Πάσχα.

Ὁ Φωτισμός.

Κατ' ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς ἀφ' ἐσπέρας δὲ καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς λαμπρῶς ἐφωτίζοντο αἱ πόλεις καὶ αἱ οἰκίαι τῶν Χριστιανῶν (λαχνοκαταί, illuminations, παράβ. Εὐσέβ. ἐν βίβ. Κωνστ. IV. 22) οἱ δὲ Χριστιανοὶ ἀθρόοι συνέρχοντο εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἐνθα κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς Διαταγὰς (Βιβλ. Β'. κεφ. 19) μέχρις ἀλεκτοφυωνίας ἡγρόμενοι, καὶ προστῆναι ἀναγινώσκοντες τὸν Νόμον, τοὺς προφῆτας καὶ τοὺς ψαλμοὺς (Παννυχίδες, Vigilias dascalas).

Ἄλλως ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐπιστεῖντο, ὅτι ἐν καιρῷ τῆς ἀγρυπνίας τοῦ Πάσχα ἐμελλεν ἐν δόξῃ νὰ ἔλθῃ καὶ πάλιν ὁ Κύριος (Λαχτάντιος Ἱερωνυμῆς).

Φιλανθρωπικὰ Ἔργα

Ἀλλὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἔθιμα παρηκολούθουν τὴν κοσμοχαρμόσυνον ἐορτὴν τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς χαρὰς ἐλθόντο τὰ δεσφὰ τῶν ἁρετῶς ἀμαρτηράντων· εἰς πολλοὺς Ἀντοκρατορικὴ χάριτι συνεχωρεῖτο τὸ ὑπόλοιπον τῆς κοινῆς ἡλευθεροῦντο οἱ διὰ δημόσια χρεὴ περὶ λακισμένοι· πολλοὶ δούλοι κατὰ τὴν ἡμέραν ταυτην ἐκκηρύσσοντο ἀπελεύθεροι, καὶ ἐν γένει ἦν Πολιτεία καὶ οἱ ἰδιῶται ἐκ παντὸς τρόπου ἐξετέλουν ἔργα Χριστιανικῆς ἀγάπης πρὸς πάσχοντας ἀδελφούς, ὅπερ ὡν ὡσαύτως ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.

Τὸ Θυμίαμα.

Ἄξιον μνησῆς καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ πάλαι οἱ αὐλιδμοὶ τοῦ Βυζαντίου Ὁρθόδοξοι Ἀυτοκράτορες, κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Πάσχα διὰ πολυτίμου θυμιάματος ἔθιμον τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐν τῇ Ναῷ τῆς ἀγίας Σοφίας, καὶ εἰς ἕκαστον Κληρικὸν ἐχορήγουν 100 λίτρας χρυσοῦ, τῇ δὲ Πέμπτῃ τῆς Διακαινησίμου ἐν τῇ Παλατίᾳ μεγαλοπρεπῶς ἐγένετο ὁ ἀσπαζμός τοῦ Ἀυτοκράτορος μετὰ τοῦ Πατριάρχου.

Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Πάσχα οὐχὶ πλέον οἱ Ἱεροδιάκονοι, οὐτε οἱ Ἱερεῖς, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Ἱε-

ρεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς περιερχόμενοι τὸν Ναὸν, καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ πᾶσι χρυσοφορούντων Διακόνων αὐτῶν συνοδεύμενοι, θυμιῶσι τὸ ἱερατεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ Χαριτισμός

Ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ χαριτισμὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ χαρμόσυνου ἀγγέλματος "Χριστὸς ἀνέστη", "Ἀληθὺς ἀνέστη".

Ταῦτα ὡς πνευματικὴν πανδαίσιαν, κατὰ τὴν κοσμοχαρμόσυνον ἐορτὴν τοῦ Πάσχα, παραθέμενοι τοῖς φίλοις ἀναγνώταις τῆς "Φωνῆς", καὶ τὴν κατ' ἄμφω ὕψαν ἐυχόμενοι, ἀπονέμωμεν αὐτοῖς τὸν ἐν Κυρίῳ ἀγιώτατον ἀσπαζμόν.

Χριστὸς Ἀνέστη!

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Δι' ἐκτίκτου ἀτμοπλοίου τῆς Ἀτμοπλοῦς Διακῆς, ἀναχώρησεν εἰς Κύθηρα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συμπατριωτῶν καὶ φίλων τῶν καὶ ὅπως παραστῇ εἰς τὰς τελευθωσόμενας πανηγύρεις, ὁ ἐγκριτος συμπατριώτης μας κ. Γεώργιος Π. Κορωνάιος δικηγόρος. Τὸν κ. Κορωνάιον, ὃν συνοδεύουσιν ἕκ Πειραιῶς ὑπερεκατὸν φίλοι του, ἀπεχαιρέτισαν οἱ ἐν Πειραιεὶ Κυθηριοὶ καὶ πλείοτοι τῶν ἐν Ἀθήναις, εὐχόμενοι αὐτῷ κατεύδῃ καὶ καλὴν ἐπάνοδον.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Ἐγραψεν ἡμῖν ὁ ἐν Κυθήροις ἀνταποκριτής: Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν (τοῦ Λαζάρου) ἡ ἀγία εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίστῃς μετοκομίσθη ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς ἀγίας Ἀννης εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν τοῦ Ἑσταυρωμένου, τὴν προσεχῇ δὲ Δευτέραν (Διακαινησίμου) μετακομίζεται εἰς Λειβάδιον ὅπου τὴν ἐπαύριον Τρίτην γίνεται ἡ πρώτη πανηγύρις. Κατὰ τὸ ἐπικρατεῖσαν ὥριον ἔθιμον καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ Θωμά, τελοῦνται καθ' ἐκαστὴν πανηγύρις εἰς τινὰ τῶν μεγελοτέρων χωρίων διαδοχικῶς, μετακομιζομένης ἐκεῖ τῆς ἀγίας εἰκόνος. Ἐκ πάντων τῶν χωρίων συρρεῖ κόσμος πολὺς διασκεδάζοντες, ἄδοντες καὶ ἠρχόμενοι ὑπὸ τοῦς ἡχοὺς ἐγγυρῶν ὀργάνων παρεμβάσκονται δ' εἰς αὐτὰς καὶ οἱ πολῖτες μας. Ἐπιφυλάττομαι νὰ γράψω ὑμῖν λεπτομερῶς περὶ τῶν πανηγύρεων τούτων.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ

Κατωτέρω βλέπει ὁ ἀναγνώστης τὸ δρομολόγιον τῆς ἀτμοπλοῦς Ἑταιρίας τοῦ συμπολίτου μας κ. Διακῆ. Ὁ κ. Διακῆς ἡγόρασε τὴν "Μίναν", ὡς γνωστὸν, τοῦτο δὲ τοῦ ἐπέτρεψε τὸν καταρτισμὸν τακτικῆς γραμμῆς μετὰ τῆς νήσου μας καὶ τινῶν ἄλλων λιμένων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Πειραιῶς. Οὕτω χάρις εἰς τὸν κ. Διακῆν ἡ συγκοινωνία τῆς νήσου μας ἀπεκατέστη ἐντελὴς καταστάτα ἐβδομαδιαία, ἄξιός δὲ εὐγνωμοσύνης εἶναι διὰ τοῦτο ὁ κ. Διακῆς. Ἐν τούτοις, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀτμοπλοῦς Γουδῆ, ἐκ πνεύματος συναγωνισμοῦ, συμπεριέλαβε καὶ οὗτος ἐν τοῖς δρομολογίοις τοῦ τῆν γραμμῆν τῶν Κυθέρων, γινώσκων ἄλλως δὲ πολλὰ θὰ προκύψωσιν ἐξ αὐτῆς τὰ ὄφελι. Καθῆκον ἡγοῦμεθα ὅτι ἀποτείνωμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις θερμὴν παράκλησιν καὶ συμβουλὴν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν ἰδίων. Ν' ἀποφυγῶσι τουτέστι, τὰ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Γουδῆ ταξείδια, νὰ προτιμῶσι δὲ τὴν ἀτμοπλοῖαν Διακῆ. Ὁ Γουδῆς ἐπὶ πολὺν καιρὸν καθ' ὃν δὲν ὑπῆρχε συγκοινωνία μετὰ τὸν τόπον μας, ἐκώφευεν εἰς τὰς ἐπιμένους πορακλήσεις ἡμῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, δὲν ἔστεργε δὲ τὸν καταρτισμὸν τακτικῆς μετὰ τῶν Κυθέρων γραμμῆς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Ἐπωφελοῦμενος ἐκ τῆς ἀνάγκης αὐτῶν ἐλάμβανε κολαστικὰ ποτὰ ἵνα προσεγγίσῃ εἰς Κύθηρα, ἐξηπάτα δ' αὐτοὺς οὐκ ἐκ κατάνει καὶ τοὺς ἀπεβίβαν εἰς Νολίους. Τού-

τοτρόπῳ κατέστη πολλὰκις αὐτοῖς προσενος ζημιῶν ἀνυπολογίστων, ἀντὶ ὀφελείων. Ὁ κ. Διακῆς τὸν ἀντίον ἅμα τῇ καταρτισμῷ τοῦ δρομολογίου τοῦ κατήρτισε τακτικὴν γραμμὴν μετὰ τῶν Κυθέρων ἀναδεύσας οὕτω εὐεργέτης αὐτῶν, ἐφάνη δὲ μετρίωτος καὶ σχεδὸν γλίσχρος εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ. Δίκαιον ἐπομένως καὶ πρέπον εἶναι ἵνα καὶ οἱ Κυθηριοὶ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸν, προτιμῶντες τὴν ἀτμοπλοῖαν τοῦ, ἀπέχοντες δ' ἐπιμελῶς τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Γουδῆ ταξείδιων. Οὕτω πράττοντες θέλουν ἐνθαρῶναι τὸν κ. Διακῆν, ὅστις θὰ καταστήρῃ παρὶν τὴν συγκοινωνίαν, τὸν ἀντίον δὲ θέλουν ψυχρὰν αὐτὸν, ὅστις πειθάνον νὰ καταργῇ τὴν γραμμὴν τῶν Κυθέρων, παραδόχῃ δ' ὅμως πάλιν εἰς τὴν ἀπληρίαν καὶ κακοδοσίαν τῆς Ἀτμοπλοῦς Γουδῆ, ἥτις - βίβαν εἶναι - θὰ διαλύσῃ ἐκ νέου τοὺς πλόας τῆς. Πεισθῶσιν ἔχομεν ἀδελφίται, ὅτι οἱ συμπατριῶται μας ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτοῖς νοημοσίᾳ θέλουν κατανοῆσαι τὸ ὠφέλιμον καὶ εὐκρινὲς τῶν συμβουλῶν καὶ θέλουν συμμορφωθῇ μετ' αὐτὴν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν

ΚΗΘΥΡΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἀξιότιμος κυρία Σταματίνα Ν. Ματθοποῦλου θυγάτηρ τοῦ Σιδαίου συμπολίτου μας κ. Κοσμῆ Πετροχείλου ἐμπόρου ἔτεκεν αἰσίως θυγάτηρον. Νὰ τοῖς ἔζη.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κύθηρα ὁ κ. Γ. Μαστέλος Ταμίας ἀρχιγραμματέως καὶ Σ. Στάης βουλευτής.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησεν ὁ ἐν Πειραιεὶ φίλος ἐμπορος κ. Ἀντ. Κ. Πετρόγλειος Καταστάς.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κύθηρα ὁ κ. κ. Α. Κομηνός Τηλεγράφης μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ, Α. Φωφῆς, Κ. Μαυρογιώργης, Ἀν. Πανάρετος, Π. Κρήθρης, Γεώρ. Λουράντος ἡ Κολύρος, Ἀντ. Τριφύλλης, Ν. Χ. Πρωτοψάλτης καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ ΕΝ ΛΑΥΡΙΩ

Ὁ κ. Α. Διακῆς ἀγοράσας καὶ ἕτερον ταχύπλοον ἀτμοπλοῖον τὴν "Μίναν", ἣν ἐκτίκτου ἡ Ἑταιρία Γουδῆ, εἰδοποιεῖ τὸ Σ. κοινὸν ὅτι καθ' ἡμέραν ἔδωκα μετὰ τὰς εἰς τὰ παράλια τῆς Ἑπ. δ. Λιμενῆς, τῶν Κυθέρων κλπ. προσεγγίσεις ὡς ἐξῆς:

Ἀνὰ πᾶν ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 8 π. μ. ὁ ἀναχωρῇ ἐν τῶν δύο ἀτμοπλοίων τοῦ διὰ Πειραιᾶ καὶ ἐκαίθεν τὴν 10 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἀναχωρῇ κατ' εὐθείαν διὰ Μονεμβασίαν Κύθηρα καὶ Νεάπολιν, ὁπόθεν ὁ ἀναχωρῇ τὴν πρωίαν τῆς Δευτέρας καὶ προσεγγίξον εἰς τὰ αὐτὰ μέρη θὰ φθάσῃ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς Πειραιᾶ, ἐνθα διανυκτερεύον θὰ ἀναχωρῇ τὴν πρωίαν τῆς Τρίτης διὰ Λαύριον, καταφθάνον ἐκεῖ τὴν μεσημβρίαν.

Ἀνὰ πᾶν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, τὴν μεσημβρίαν, ἀκριβῶς θὰ ἀναχωρῇ τὴν Πέμπτην π. μ. καὶ διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων θὰ καταφθάσῃ εἰς Λαύριον τὴν μεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς.

Ἐκαστὴν δὲ ΚΥΡΙΑΚΗΝ, τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ὁ ἀναχωρῇ διὰ Κέαν καὶ Κύθρον, ὅπου διανυκτερεύον θὰ καταφθάσῃ εἰς Λαύριον τὴν Δευτέραν, προσεγγίξον πάλιν εἰς Κέαν.

Τὸ δρομολόγιον τοῦτο ἀρχεῖται τακτικῶς ἀπὸ τῆς 21ης λήγοντος μηνός.

Διὰ πληρετέρας πληροφορίας ἀποστανθήτω ὁ βουλόμενος εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ πράκτορα τῆς Ἑταιρίας κ. Πολ. Παυλάκη (Ὀνοπνευματοποιεῖον Τρακῆ).

Γνωστὸν δὲ καθιστᾷ τοῖς ἐκ Κρητικῶν καταγομένους ὅτι κατ' αὐτὰς συμβληθήσεται καὶ μετὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Σιδηροδρόμων Λαυρίου ὅπως καταστήσῃ τὰς γραμμὰς Κέας, Κύθρον, Λαύριον, Μπατίου καὶ Σύρου, ὅταν τὸ δυνατόν εὐδυνῶς καὶ ὀλιγοῦρος.

Ἐν Λαυρίῳ τῇ 25 Μαρτίου 1894.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑταιρίας)

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη καταστήμα ἡ "Ποικιλία", τοῦ Α. Κομηνό πωλεῖται ΚΟΝΙΑΚ Κονίνθου ὡς καὶ διαφόρα ἄλλα ποτά. Ροῦμι, Κερασόλ, Σαρτρὲς κλπ. εἰς τιμὰς συγκριτικὰς.

Ἀθήναι, 17 Ἀπριλίου 1894.

ΠΑΡΑ ΤΑ ΕΡΕΘΙΑ

Ὁ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπων, ἔστρεψεν ἐπ’ αὐτὴν ὀργίλον τὸ βλέμμα, καὶ αὕτη ἤρξατο χορεύειν ἀπείσιον χορὸν! Χορὸν θανατηφόρον καὶ καταστρεπτικὸν χορεύουν ἀπὸ ἡμερῶν αἱ τὴν Νότιον Στερεάν ἀποτελοῦσαι ἐπαρχίαι, τῆς Λοκρίδος προεξαρχούσης. Ὁ θάνατος καὶ ἡ καταστροφή παρακολουθοῦσι τὸν χορὸν τοῦτον, ἡ πείνα δὲ καὶ ἡ στυγνὴ ἀπόγνωσις ἔπονται αὐτῶν

Ἡ μήτηρ θρηνεῖ τὸν ἄωρον θάνατον προσφιλοῦς τέκνου καὶ τὸ τέκνον ὀδύρεται διὰ τὴν ἀπώτεμον στέρησιν φιλοστόργου μητρός. Ὁ πάππος περιλυπὸς παρίσταται εἰς τὴν ἐκ τῶν ἑρειπίων ἐκταρῆν τοῦ χαριέντος ἐγγονοῦ καὶ ὁ ἐγγονὸς διὰ βλέμματος θολοῦ ἐκ τῶν δακρύων παρακολουθεῖ τὴν ταφὴν τοῦ σεβαστοῦ πάππου. Τύλλαι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἐν ὀδύνῃ καὶ ἀπογνώσει ἡ ἀδελφὴ στεργιθεῖσα τοῦ μόνου αὐτῇ στηρίγματος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ σπαράσσεται τὴν καρδίαν ὁ ἀδελφὸς ἀπωλέσας προσφιλεῖ καὶ φιλόστοργον ἀδελφὴν. Ἐν ἀπελπισίᾳ ἐσχάτῃ περιβάλλεται τὸν μελανὸν μανδῦαν τῆς χηρείας ἡ εὐδαίμων τῆς χθὲς νύμφη καὶ ὁ νυμφίος ἀπαρηγόρητος ἀκολουθεῖ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας τοῦ τὴν πεφλημένην σύντροφον τοῦ βίου του

Ἡ γῆ ἐν φρικώδεις μυκηθμοῖς ἐξακολουθεῖ τὸν ἀπαίσιον χορὸν ὑψιόρως δὲ μέγαλα καὶ ταπεινὰ καλύβει εἰς ἑρείπια μεταβάλλονται. Ὁ εὐδαιμονίαν δαγλὼν καπνὸς τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας ἀντικατέστη, ὑπὸ τῶν νεφῶν τοῦ κονιορτοῦ τῆς καταστροφῆς ἡ δὲ γελοῖσα φύσις περιεβλήθη τὴν πολυτελεῖαν ἀμφίεσιν αὐτῆς ἵνα παρὰ τὴν εἰς τὴν κηδεῖαν καὶ ταφὴν ὑπερτριακοσίην θυμάτων. Ὁ φαῖδρος ἀγρότης διέκοψε τὸ ἔργον τῆς καλλιέργειας ἐπιδοθεὶς ἐν σπαραγμῷ καρδίας εἰς ἀνόρουξιν τάφων πρὸς ταφὴν προσφιλῶν οἰκείων! Ἡ γλυκύμολπος ἀηδὼν αἰσθημένη τὴν ἀνθρωπίνην καταστροφὴν ψάλλει ἤδη πενθίμως ἐπικηδεῖα καὶ ἐπιτάφια ᾄσματα . . .

Ὁ εὐπορὸς ἀστὸς τῆς χθὲς, λιμόττει ἤδη καὶ ριγὰ ἐν σπαραγμῷ δὲ καρδίας, παρίσταται εἰς τὰς φρικώδεις τάλαιπώρας τῆς πείνης καὶ τοῦ φύχους τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων, ἀνίσχυρος εἰς τὸ νὰ ἐπέλθῃ αὐτοῖς ἀρωγὸς

Εἰκὼν φρικαλέα, παντελοῦς καταστροφῆς, θανατικῆς ἐρημόσεως, γενικῆς στερήσεως, ὑπερτάτης καὶ στυγνῆς ἀπογνώσεως καὶ θλίψεως

Ἐν τοῖς καλλιμαρμάροις μεγάροις καὶ ἐν ταῖς ταπειναῖς καλύβει, πυρετώδης διεξάγεται παρασκευὴ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Βασιλίδος τῶν ἑορτῶν. Φαῖδρος ὁ πατήρ κομίζει οἴκοι ἐδώδιμα καὶ παντοδαπὰ ἀντικείμενα, εὐτυχὴς δὲ ἡ μήτηρ καταγίνεται εἰς καθαρισμὸν τῆς οἰκίας, τὴν παρασκευὴν γλυκυμάτων ἢ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἑορτασίου ἐνδύματος τοῦ τέκνου αὐτῆς. Ὁ εὐτραφὴς ἀμνὸς κομίζεται ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς σφάγιον ἑορτῆς προορισθεὶς, καὶ ἐκ τοῦ καπναγῶγος τῆς οἰκίας

κῆς ἐστίας ἀνέρχεται ὁ εὐώδης ἀτμὸς τῶν πρὸς πανδαισίαν ἑορτασίμων καὶ πλουσίαν παρασκευαζομένων ἐδεσμάτων . . . Εἰκὼν οἰκιακῆς εὐδαιμονίας καὶ φαῖδρων ἐλπίδων καὶ οἰκογενειακῆς εὐμαρίας.

Ὅπως φεῖ! ἀντίθεσις εἰκόνων!

Ἐδῶ χαρὰ καὶ ἐλπίς καὶ εὐδαιμονία καὶ ζωή, εὐμάρεια καὶ πλοῦτος ἀλγυθῆς, ἐκεῖ θλίψις καὶ ἀπόγνωσις, καὶ καταστροφή, καὶ θάνατος, καὶ πένια, καὶ πείνα, καὶ στέρησις

Ὡ ὅμως, οἱ εὐτυχεῖς τῆς πρώτης κατηγορίας θνητοί, μὴ ἐν τῇ οἰκιακῇ σας εὐμαρίᾳ καὶ χαρᾷ γίνεσθαι ἐπιλήσμονες τῶν τάλαιπωρῶν καὶ θλίψεων τῶν ἀτυχισάντων ἀδελφῶν σας. Ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς πλουσίας πανδαισίας μὴ λησμονήτε ὅτι οἱ ἀδελφοί σας ἐκείνοι εὐτυχεῖς ἦσαν λογίζεσθαι ἐκ τούτου, ἂν δι’ ἄρτου μόνον ἠδύναντο νὰ θεραπεύσωσι τὴν πείναν τῶν γυμνῶν καὶ ἀστέγων τέκνων των! Ζήπλουτοι καὶ πλούσιοι, εὐποροὶ καὶ πτωχοί, ἄς τεινομεν προθύμως χεῖρα ἀρωγῶν τοῖς θυμασι τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Οἱ πρῶτοι ἄς δώσωσιν ἐκ τῶν περισσευμάτων, οἱ δεύτεροι ἐκ τῶν στερηήσεων καὶ οἱ τελευταῖοι ἄς ἀναμνησθῶσι τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας Κοινῇ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον!

ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τὴν πολιτικὴν τοῦ κακῆ μοίρα ἱεροῦ-πουργοῦ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπαυδάμεθα παρίστωντες πάντοτε ἀντεθνικὴν καὶ αὐτοχρημα προδοτικὴν. Εἴτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης, εἴτε τινὸς τῶν ἡμερησίων συναδέλφων παραματευθέντες ἐθνικὰ ζητήματα καὶ ἐξετάσαντες πολιτικὴν, διεκινῶμεν εὐπαρησάτως, ὅτι τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Τρικούπη θεωροῦμεν ἀντεθνικὴν. Ἡ σύγχρονος ἐθνικὴ ἱστορία δικαίονει ἡμᾶς πληρέστατα. Ὁ λόγος τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σιμοπούλου, ἀμιγῆσαντος περὶ ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἔδοκεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους συζητήσεις ἐπὶ τῆς συγχρόνου ἱστορίας βαρυνόμενας, ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ προδοτικὴ πολιτικὴ τοῦ προῦ-πουργοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸ 1878 συνήλθε Εὐρωπαϊκὸν Συνέδριον ἐν Βερολίνῳ εἰς ὃ ἀντεπροσώπεύοντο αἱ ἑξ μεγάλαι δυνάμεις καὶ ὑπερρεψή ἡ γνωστὴ “Συνθήκη τοῦ Βερολίνου”, ἡ καθορίσασα τὰ ὅρια τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἦτις ἀνεγνώρισε τὴν Βουλγαρίαν ἡγεμονίαν ὑποτελῇ τῇ Τουρκίᾳ, καὶ ἀπέκοψε τὴν πρὸς μεσημβρίαν τῆς Βουλγαρίας χώραν ἀπὸ ταύτης καταστήσασα αὐτὴν τουρκικὴν καὶ αὐτὴς ἐπαρχίαν ἀλλὰ διοικουμένην κατ’ ἴδιον ὀργανισμόν. Ἡ ἐπαρχία αὕτη ὠνομάσθη Ἀνατολικὴ Ρωμυλία. Τὴν τουρκικὴν ἐν τούτοις ταύτην ἐπαρχίαν ἤρπασε διὰ πραξικοπήματος ἡ Βουλγαρία καὶ προσήρτισε ἐαυτῇ ὡς ὁλοκληρωτικὸν μέλος τῆς Ἡγεμονίας, καταπατήσασα τὰς διατάξεις τῆς Βερολινείου Συνθήκης καὶ ἀναφανδὸν περιφρονήσασα τὰς ὑπογραφάσας αὐτὴν δυνάμεις.

Τὸ Βουλγαρικὸν πραξικόπημα ἠνέχθη σύμπασα ἡ Εὐρώπη καὶ αὕτη ἡ Τουρκία παρ’ ἧς ἀφαιρέθη ἡ ἐπαρχία παρ’ ἡγεμονίας ὑποτελοῦς αὐτῇ, καὶ μόνῃ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔμεινε ἀπαθὴς θεωρῶς τῶν γενομένων. Διὰ τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος πέντε μυριάδες Ἑλλήνων ἐκινδύνουν νὰ ἐκφυλισθῶσι καὶ νὰ καταστῶσιν ἄκοντες Βούλγαροι κατεριπίτετο δὲ καὶ ὁ προμαχὼν ὃν ἡ Εὐρώπη ἀνῆγειρεν, ἵνα προασπίσῃ ἀπὸ τῶν ἀρπακτικῶν ἐπιδρομῶν τὴν Μακεδονίαν, ἦτις ἐτίθετο διὰ τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ. Τὸν κίνδυνον τοῦτον ἐπισημαίνοντες ἀποτρέψῃ ἡ Ἑλλὰς,

ἐκάλεσε διὰ τοῦ φιλοπαιτριδος αὐτῆς τότε πρωθυπουργοῦ τὸ Κράτος εἰς θυσίας καὶ τὸ ἔθνος εἰς προπαρασκευάς. Τὸ ὑπουργεῖον Ἀηλιγιάννη ἀσχολούμενον τότε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν οἰκονομικοῦ προγράμματος πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας καταστραφέντων ὑπὸ τῆς προκατόχου ἀταστάτου πολιτικῆς, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο, καὶ νὰ προβῇ εἰς ἐπιστρατείαν πρὸς ματαίωσιν τῆς βουλγαρικῆς ἐπιχειρήσεως. Σύμπαν τὸ ἔθνος τότε τοῦ Βασιλέως προεξάρχοντος ἐχειροκρότησε τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου. ἐν ἐξῆλλο ὁ ἐνθουσιασμὸς ἔσπευσαν ὑπὸ τὰς σημαίας τὰ κληθέντα τέκνα τῆς Πατρίδος. Ὁ ἀναπληρὼν τὸν ἀπόντα εἰς Ἰγγλίας ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔδοκε τότε εἰς ὀνοματος αὐτοῦ τὸν ἀσταμὸν τοῦ Ἰουδα εἰς τὸν ἄδολον κυβερνήτην τοῦ Κράτους ὑποσχεθεὶς αὐτῷ ὑποστήριξιν καὶ συνδρομήν. Ἰπὸ τὴν φιλοπατρίδα καὶ γενναίωφρονα πολιτικὴν τοῦ Ἀηλιγιάννη, τὴν ἀληθῆς ἀπαράμιλλον, τὸ ζήτημα ἦν ἐλθεῖν συμφώνως μετὰς ἐσχᾶς καὶ τοῦς πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦτο δὲ δὲν διέφυγε τὸν δόλιον ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν ἠνέχετο ὁ ἀπαίσιος ἀνὴρ τὸν θριάμβον τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀηλιγιάννη οὔτε αὐτὸν θριάμβον τοῦ ἔθνους ὅπερ οὐδέποτε ἠγάπησεν· πάντοτε δὲ τὰ συμφύροντά του ἐπεβουλεύετο. Ἐσκέφθη λοιπὸν καταχθονίως ἵνα ματαίωσῃ τὸν ἀγῶνα τοῦ κυβερνήτου καὶ τὸ κατ’ ὄρθρῳ διὰ τῆς προδοσίας. Ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀφῆκε κρωγμὸν ἀπαίσίον: “Ὁ στρατὸς εἶναι ἀγέλη”, καὶ μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἤρξατο εἰς συνεννοήσεις προδοτικὰς κατὰ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ. Μετ’ ὀλίγου ἡ Ἑλλὰς ἐδεσμεύετο ὑπὸ διδύμῳ ἀλώσεως. Οἱ ἰσχυροὶ στόλοι τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἀπέκλειον τὰ παράλια αὐτῆς ἀποτρέποντες αὐτὴν ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαίων τῆς. Ἡ προδοσία συνετελέσθη, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔβαινε πῆχυν πρὸς τοὺς στόλους τοῦ Ὀλυμπίου. Ἰὼς ἵνα ἰδίους ὁμιεσι βεβαιωθῇ περὶ τῆς παρουσίας τῶν στόλων ἐν τὴν κάθοδον προεκάλεσε, σατακὸν δὲ μειδιάμα ἐνεφανίσθη ἐπὶ αὐτῶν χεῖλεσιν τοῦ προδότου, περὶ οὗ κατόπιν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἔγραφον: “Κατὰ πόσον εἶναι ἀξιοπρεπὴ ἐθνικὰ, συνεπῆ καὶ ἐντιμα τὰ ἔργα δ’ ὧν ἀνέλθεν ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν ἐξουσίαν δὲν δυνάμεθα ν’ ἀποφανθώμεν, πρέπει ὅμως πάντες — οἱ μισέλληρες δὲ — νὰ χαρῶμεν διότι ἐνέβη διέξοδος τῆς τοιοῦ ἐπικινδύνου καταστάσεως εἰς ἣν περιήλθον τὰ πράγματα Ἰδοὺ ἡ πολιτικὴ τοῦ Τρικούπη ὅποια τις ἦτο καὶ εἶναι. Καὶ ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτὸς εἶναι εἰς τὴν κακὴν μοῖραν Κυβερνήτης τοῦ Κράτους τοῦ παρασκευάσθη δ’ ἐσχάτως ἡ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἀνοδος παρὰ τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ὑπο τῆς ἀνοστάτης τοῦ Τοῦρου Ἀρχῆς. Δόσσομεν ἄνθος!

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ

Αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφαὶ εἶναι φρικαλέαι. Κατὰ τὰ συγκεντρωθέντα ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν σεισμῶν παθουσῶν ἐπαρχιῶν, οἱ νεκροὶ ἀνέρχονται εἰς τριακοσίους, οἱ δὲ τραυματῖαι εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν. Αἱ ὀλικαὶ ζημίαι εἶναι ἀνυπολόγιστοι.

ΝΕΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ

Μεθ’ ὑπερτίτης ψυχικῆς ὀδύνης ἀγγέλομεν ὅτι σεισμὸς συμβῆς τὴν 9.40’ μ. μ. τῆς 11. Παρασκευῆς αἰσθητὸς δὲ καταστὰς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἐπέφερε νέας καταστροφὰς καὶ νέας ἐδημιουργήσε θύματα! Θεέ μου! Ἐξηντήθη λοιπὸν ἡ ἀπειρος μακροθυμία Σου διὰ τὴν τάλαινα Ἑλλάδα!

νοῦσαι καὶ ἐνεχυράζουσαι τιμαλφῇ κοσμήματα
των εἰς τὰ ὑποπωλεῖσθαι κινουμένων τὸν οὐκ ἔχοντα.», Φυ-
κιδάδης τί τραῦδά τα !

— Ἐκ Λιγυοῦδίστης ἐγραψαν : "Ὀλὴ ἡ Ἑλλάς δυσφορεῖ βεβαίως ἕνεκεν τῆς καχεξίας τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους, ἥτις ἐνάρκησεν τὸ ἐμπόριον, ἀλλὰ τὸν ἁπλοῦς ἀγῶνα παλαιεῖ ἡ Πελοπόννησος ἢ δωτικῇ φέτος καὶ ὑπολογισμούς, ἀκριβεῖς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον, ἐστερθήη ὁ τύπος 350 εκατομμυρίων δραχμῶν εἰς χρυσόν, μὴ εἰσαχθεῖσιν ἐπὶ ἑλαττον ἄλλων ἔτων, ὥς ἐκ τοῦ μηδενισμού τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος. Δυστυχῆς τύπος ! ὁ ἱστάμενος μάλιστα μὲν καὶ ὁ Μάιος θὰ εἴνε ἡ λυθία λίθος, ἡ δοκιμασία τῆς ἀντοχῆς. Ἐάν οἱ κάτοικοι τοὺς παρέλθουν ἐξασφαλίζονται προσωρινῶς. Τὸν Ἰούνιον θὰ ὑπερβούν καὶ εὐτυχῶς πολλὰ γαίαι ἐρέτρος ἐσπάρησαν γεννήματα, ὧν ἡ συγκομιδὴ λογίζεται καλή. Ἐξασφαλίζεται τοιοῦτοτρόπως ὁ σίτος. Ἀλλ' ἐάν ἀνατρέψωμεν τὸ ἀνωτέρω «ἐάν», ἐάν φαντασθῶμεν τὴν ἐσοδεῖαν τῶν αἰτηρῶν καταστρεφουμένην, τὰ ἐπαχλύθηθαι δὲν θὰ εἴνε ἀποτέλεσμα. Ἡ δὲ πελοποννησιακή..."

Φίλος συνεργάτης ἔγραψεν ἡμῖν ἐκ Γαργαλιάνων: "Οἱ Καιροὶ ἐν κυρίῳ ἄρθρω περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι σεισμῶν πραγματευόμενοι, παρατηροῦσιν ὅτι κατὰ τοὺς καταστρεπτικοὺς τῆς Πελοποννήσου τὸ Κράτος ἐπεδείχθη παγερὰν ἀδιαφορίαν. Εἰς τοῦτο ἤχθησαν κατὰ τὰ φαινόμενα, ἐκ τοῦ ὅτι δὲν συνέστησαν τίτε ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὅπερ τῶν παθόντων οὐδὲ παρεσχέθη ὑλικὴ τις βοήθεια. Καθ' ἡμᾶς οἱ "Καιροί," δὲν ἔχουσι δίκαιον. Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ αἱ συμπάθειαι τοῦ Κράτους ἐξηδηλώθησαν κατιφανῶς, ἂν δὲ ἔραγοι δὲν συνελέγησαν τοῦτο ἐγένετο διότι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιούτων. Οἱ κάτοικοι τῆς Νοτιοδυτικῆς Πελοποννήσου, ἦσαν τότε πάντες εὐποροὶ πολλοὶ καὶ πλούσιοι, εἶχον δὲ εἰς τὰ ταμεῖα των πάντες σχεδὸν ἀποθεματικὰ κεφάλαια, δι' ὧν κατῴρθωσαν τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν των οὐδύλως σχεδὸν αἰσθανθέντες τὴν ζημίαν. Εὐγνωμονοῦσιν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὰς ἐκδηλωθείσας συμπαθεῖς ἀναντίρρητον ὅτι εἶναι ὅτι ἂν οὗτοι ἐζήτουν βοήθειας ὑλικὰς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἔχορῆγαι αὐτάς ἀφθόνους. "Ὅσον τέλος ἀφύρῃ τὴν πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἐκκλησίαν τῶν "Καιρῶν," ὅπερ τῶν νῦν παθόντων, ἔστωσαν βέβαιαι ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι θὰ πράξωσι πᾶν τὸ δυνατόν, καὶ ὅτι αἱ φοβεραὶ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι αὐτῶν τοῖς ἐπιτρέψουσιν..

— Θάνατος Κριεξή. Μετὰ θλίψεως ἀγγέλοντες τὸν θάνατον τοῦ Ἑπαμ. Κριεξή, ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ, βουλευτοῦ Ὑδρας καὶ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Μετὰ μακρὰν ἀγωνίαν παρέδωκε τὸ πνεῦμα τὴν π. 11α ασκιοῦν ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ, ἀντὶρ ἀξιάστος καὶ πολιτευόμενος συμπαθής. Ἦλ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπής. Εἶη ἡ μνήμη αὐτοῦ ἀγλήρως.

Ὁ εἰδικὸς ἱατρός τῶν Σοφιλιδικῶν καὶ γυναι-
καίων κ. Α. Β. ΠΑΝΑΣ κατοικεῖ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Σοφοκλέους 25 ἐν Νέᾳ Ἀγορᾷ, ἐφαρμόζει ἐπι-
τῶν ὀρχιτιδῶν σπερματορριζῶν τὴν *Utrata de*
Cornulinn ἰδίου αὐτοῦ μέθου μετὰ ἀναμφισβη-
τήτου ἐπιτυχίας, κατὰ δὲ τῆς Σοφιλίδος τὸν φρ-
σικὸν ὁδωσπορευόν ὅπως ἀβλαβή, 2 — 4 μ.μ.

ΘΕΑΛΜΟΪΑΤΡΟΣ

'O89= 'Azaŋa. Ipa na d = y 'Vatubā Aanaŋa.